

Ministerie van Infrastructuur en Milieu
Programmadirectie Duurzame Mobiliteit,
Voertuigemissies en Brandstoffen
T.a.v. [REDACTED]
Postbus 20901
2500 EX Den Haag

Onderwerp
Reactie op verzoek om HUF-toets

Datum	Kenmerk	Bijlage(n)
4 MAART 2020	NEA-2020/3511	2
Uw brief	Uw kenmerk	Afschrift
7 januari 2020	-	[REDACTED]

Geachte [REDACTED],

Op 7 januari 2020 ontving de Nederlandse Emissieautoriteit (hierna: de NEa) van u het verzoek om het concept wetsvoorstel van 18 december 2019, strekkende tot wijziging van de Wet milieubeheer in verband met de implementatie van Richtlijn (EU) 2018/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen (hierna: RED II) en ter uitvoering van het Klimaatakkoord te toetsen op handhaafbaarheid, uitvoerbaarheid en fraudebestendigheid (hierna: HUF-toets).

Met deze brief biedt de NEa u de resultaten van deze toets aan. De belangrijkste aandachtspunten worden in deze brief uitgewerkt. De overige bevindingen worden in een tweetal bijlagen artikelsgewijs uitgewerkt. Daarbij wordt een onderscheid gemaakt tussen de volgende opmerkingen:

- opmerkingen over handhaafbaarheid, uitvoerbaarheid en fraudebestendigheid; en
- opmerkingen van stilistische aard.

Voor elke opmerking geeft de NEa u een advies mee. De NEa vraagt u deze adviezen over te nemen ter verbetering van de uitvoerbaarheid, handhaafbaarheid en fraudebestendigheid van deze wet.

Inleiding

De NEa verwelkomt het initiatief om de regels uit RED II en de afspraken omtrent mobiliteit uit het Klimaatakkoord te implementeren in de Wet milieubeheer. Deze regels dragen bij aan het verwezenlijken van de gemeenschappelijke doelen om het aandeel energie uit hernieuwbare bronnen te verhogen, broeikasgasemissies terug te dringen en het milieu te ontlasten.

Tegelijkertijd vormt de wet een uitwerking van zowel RED II als het Klimaatakkoord. Dat is praktisch, maar maakt de uitvoering ook complex. Desalniettemin heeft de NEa het vertrouwen dat het wetsvoorstel - met inachtneming van de bevindingen en adviezen in deze HUF-toets - uitvoerbaar, handhaafbaar en fraudebestendig is.

Aandachtspunten

De HUF-toets heeft geleid tot een aantal bevindingen. Deze bevindingen zijn artikelsgewijs opgenomen in de bijlagen bij deze brief. De belangrijkste conclusies worden daarnaast in deze brief uitgewerkt.

A) hernieuwbare brandstofeenheden versus broeikasgasreductie-eenheden

In het Klimaatakkoord is afgesproken dat in de wetgeving bepalingen worden opgenomen over de wijze waarop in de keten op de uitstoot van broeikasgassen gestuurd wordt. Daartoe introduceert het wetsvoorstel de broeikasgasreductie-eenheid (BKE). Een BKE beloont een broeikasgasbesparing van een geleverde hoeveelheid hernieuwbare energie.

De vigerende wetgeving voorziet reeds in een instrument om op de reductie van broeikasgasemissies te sturen. Bedrijven die in Nederland brandstoffen leveren aan vervoer hebben de verplichting om de broeikasgasuitstoot van hun brandstoffen te verminderen. Het gaat daarbij om de reductie in de gehele brandstofketen vanaf de winning tot en met de toepassing in vervoer. De inzet van duurzame biobrandstoffen, elektriciteit en beter fossiele brandstoffen leidt tot een vermindering van die uitstoot. Onder de huidige wetgeving moeten brandstofleveranciers aan hun verplichting voldoen door hernieuwbare brandstofeenheden (HBE's) in te zetten. Elke HBE staat gelijk aan 1 GJ hernieuwbare energie, maar ook aan een jaarlijks bepaalde waarde voor de reductie in broeikasgasuitstoot in de keten. Met het inzetten van HBE's kan zowel aan de jaarverplichting als de reductieverplichting worden voldaan.

In het wetsvoorstel wordt aanvullend op dit stelsel van HBE's een systeem met BKE's geïntroduceerd. Uit het wetsvoorstel blijkt naar ons idee nog onvoldoende waarom voor de reductieverplichting een nieuw systeem noodzakelijk is. Dit systeem biedt als voordeel een extra stimulans voor biobrandstofproducenten om een nog hoger reductiepercentage te bewerkstelligen. Daar staat tegenover dat er al een bestaande systematiek is om met HBE's invulling te geven aan dit doel, een systematiek waar alle betrokken partijen, waaronder de bedrijven, ondertussen mee bekend zijn. Op basis van bestaande wet- en regelgeving stelt de NEa de reductiebijdrage in kilogrammen CO₂ waarvoor een HBE staat jaarlijks vast. De waarde is gebaseerd op de gemiddelde emissiereductie van alle inzet van hernieuwbare energie in vervoer in het voorgaande jaar. Alleen energiedragers die minimaal 65% emissiereductie weten te realiseren in relatie tot de fossiele referentiewaarde mogen worden meegerekend. In het huidige systeem worden met de hoge inzet van afvalstoffen als UCO al reductiepercentages van 85% en hoger gezien. Gelet op dit reeds hoge percentage is de vraag reëel wat het nieuwe systeem van BKE's aan het huidige toevoegt, te meer nu uit de berekeningen van het Planbureau voor de Leefomgeving kan worden geconcludeerd dat een beperkte CO₂ reductie te behalen valt met het voorgestelde systeem van BKE's.

De invoering van een nieuwe eenheid en de daaraan ten grondslag liggende rekenmethode maakt de uitvoering complex en leidt tot een toename van (administratieve) lasten voor het bedrijfsleven en de NEa. Ook is de controle bij de toekenning van BKE's niet eenvoudig. De

berekening van BKE's geschiedt aan de hand van standaardwaarden, die in de Richtlijn brandstofkwaliteit zijn benoemd. Leveranciers mogen echter ook aantonen dat de daadwerkelijke broeikasgasemissie van hun biobrandstofketen lager is dan de emissie waarvan is uitgegaan bij de berekening van de standaardwaarden. Wanneer een leverancier daarin slaagt, worden meer BKE's op zijn rekening bijgeschreven. De berekening valt in dergelijke gevallen echter moeilijk te controleren, omdat het merendeel van de reductie van broeikasgassen in de keten van een biobrandstof in het buitenland plaatsvindt en hier ingewikkelde modellen en calculaties aan ten grondslag zullen moeten liggen. Bovendien geschiedt de controle van de berekening door private partijen binnen een certificeringssystematiek. Deze partijen zijn naar de mening van de NEa voor de controle op broeikasgasemissies minder goed geëquipeerd om fraude afdoende te herkennen en daarop te acteren. De NEa heeft slechts beperkte mogelijkheden om de waarde op een eenmaal afgegeven bewijs van duurzaamheid in twijfel te trekken en kan daarom veelal niet handhavend optreden. Al zou dat wel mogelijk zijn, dan heeft zij op dit moment niet de inhoudelijke expertise om de ketenemissies bij vermoeden van misbruik of fraude vast te stellen. Weliswaar krijgt de NEa een bevoegdheid om toe te zien op de werking van certificerende instellingen, maar dit is ontoereikend om fraude en misbruik te voorkomen.

De NEa adviseert u daarom de invoering van de systematiek van BKE's kritisch te heroverwegen en het huidige systeem van HBE's voort te zetten voor de sturing op CO₂-reductie. Het is namelijk zeer de vraag of de nadelen opwegen tegen de – nog onzekere – voordelen van een systeem van BKE's. De invoering leidt tot meer administratieve lasten en een extra risico op fraude. Bovendien is er nog relatief weinig expertise en capaciteit beschikbaar op dit vlak. Indien het stimuleren van beter fossiele brandstoffen of andere CO₂ reducerende brandstoffen die niet met HBE's worden beloond, gewenst is, kan dit ook worden meegenomen in de bestaande systematiek door binnen de reductieverplichting een aftrekpost te creëren voor dergelijke brandstoffen.

Indien u alles overwegende besluit de systematiek van BKE's te introduceren, dan zullen voldoende aanvullende middelen ter beschikking moeten worden gesteld voor aanpassing van ICT-systemen en intensivering van handhavingscapaciteit bij de NEa.

B) Uitbreiding jaarverplichting naar alle vervoersmodaliteiten

De huidige wetgeving kent een jaarverplichting. Deze verplichting houdt in dat een leverancier tot eindverbruik jaarlijks op het totaal van zijn leveringen van benzine en diesel een percentage hernieuwbare energie dient te verantwoorden. Momenteel beperkt de jaarverplichting zich tot uitgeslagen benzine en diesel aan wegvoertuigen, niet voor de weg bestemde mobiele machines, landbouwtrekkers, bosbouwmachines en pleziervaartuigen. Het wetsvoorstel breidt de jaarverplichting uit naar alle uitgeslagen benzine en diesel ongeacht de bestemming, tenzij bij amvb uitgesloten. Ook de uitgeslagen benzine en diesel aan vaste installaties en binnenvaart worden derhalve onder de jaarverplichting gebracht.

Onder het huidige recht vallen bunkeraars van binnenvaartschepen niet onder de jaarverplichting. Wel kunnen zij als laatste schakel in de keten vrijwillig aantoonbare leveringen van duurzame biobrandstof aan een binnenvaartschip inboeken in het Register. Hiermee ontvangen zij HBE's die zij niet zelf nodig hebben, maar kunnen verhandelen. Uit de jaarrapportage van de NEa over het jaar 2018 blijkt dat 3% van de ingeboekte leveringen van vloeibare biobrandstof de bestemming binnenvaart of zeescheepvaart had. Dit betekent dat ook nu al - zonder jaarverplichting - een klein, maar wel groeiend deel van

de leveringen aan binnenvaart vergroend wordt. Dit percentage inboekingen loopt naar verwachting de komende jaren verder op.

De uitbreiding van de jaarverplichting voor leveringen aan binnenvaart brengt een aanzienlijke lastenverzwaring met zich mee. De NEa beschikt niet - zoals bij wegvervoer - over contra-informatie van de Rijksbelastingdienst, omdat leveringen aan binnenvaart accijnsvrij zijn. Ook de gegevens bij de Stichting Afvalstoffen en Vaardocumenten Binnenvaart waaraan het wetsvoorstel refereert, zijn niet bruikbaar vanwege het ontbreken van een controle op deze cijfers door de Stichting. Dit heeft tot gevolg dat de NEa zelf voor elke leverancier de grondslag van de jaarverplichting moet verifiëren. Controle en handhaving vergen meer inzet dan nu het geval is. Ook is aanvullende voorlichting en communicatie nodig om de doelgroep te informeren. De NEa heeft eerder al aangegeven dat zij hiertoe in staat is, maar dat dit gepaard moet gaan met een stevige capaciteitsuitbreiding.

Een en ander betekent dat wij u adviseren nog eens goed af te wegen of een jaarverplichting voor de binnenvaart, voldoende meerwaarde heeft. In het huidige systeem is ook al sprake van een stijgende inzet van hernieuwbare energie in de binnenvaart en hiervoor is geen aanvullende toezichts- en handavingsinzet nodig. Wel gaat deze inzet uiteraard ten koste van de inzet van biobrandstoffen voor het wegvervoer. Indien u alles overwegende besluit tot een jaarverplichting voor de binnenvaart, dan dienen voldoende middelen ter beschikking te gesteld te worden voor een goede uitvoering.

C) Levering van biobrandstof ten behoeve van het gebruik als grondstof

In de definitie van "leveren aan de Nederlandse markt voor vervoer" vervallen de woorden "voor vervoer". Levering aan de Nederlandse markt wordt daarmee een voorwaarde voor inboeking. Door verwijdering van de woorden "voor vervoer" wordt het mogelijk een biobrandstof in te boeken, die als grondstof in industriële processen wordt gebruikt. De beloning daarvan past echter niet binnen het doel van de wet, die beoogt energiedragers te verduurzamen door het gebruik van hernieuwbare energie als brandstof te stimuleren. De NEa adviseert u dan ook de levering van biobrandstof die als grondstof wordt ingezet in industriële processen uit te sluiten van inboeking, opdat alleen de geleverde biobrandstof ingeboekt mag worden die voor de brandstofleverancier ook een jaarverplichting doet ontstaan.

Bovendien stelt de NEa voor dat de memorie van toelichting verduidelijkt wat de systeemuitbreiding voor benzine en diesel concreet betekent. Een voorbeeld van vaste installaties die onder de reikwijdte van de jaarverplichting en ook onder de inboekbevoegdheid komen te vallen, als bestemming van de tot verbruik uitgeslagen benzine en diesel, alsook een voorbeeld van een geleverde hoeveelheid biobrandstof die als grondstof gebruikt wordt en niet onder de jaarverplichting of inboekbevoegdheid komt te vallen, zullen verhelderend werken.

D) Toezichthoudende bevoegdheden

Het wetsvoorstel breidt het publiek toezicht uit door opname van een paragraaf over de vervaardiging van biobrandstoffen. Artikel 9.7.6.1 van het wetsvoorstel verplicht de producent van biobrandstoffen tot het voeren van een boekhouding. Op grond van artikel 9.7.6.2 van het wetsvoorstel zijn ook andere gecertificeerde schakels gehouden een massabalans te voeren.

Vanuit het oogpunt van toezicht en handhaving acht de NEa het wenselijk de verplichting tot het voeren van een massabalans voor andere gecertificeerde schakels uit te breiden met de eis tot het bijhouden van een goede boekhouding. Een dergelijke uitbreiding is noodzakelijk om de gegevens in de massabalans ook daadwerkelijk te kunnen verifiëren. De NEa adviseert artikel 9.7.6.2 op dit punt aan te passen en uit te breiden naar andere schakels in de keten als handelaren en transporteurs, opdat de keten van hernieuwbare energie volledig gevolgd kan worden en risico's worden beperkt.

Tenslotte wordt opgemerkt dat de begrippen "massabalans" en "goede boekhouding" niet gedefinieerd zijn in de wet en nadere uitwerking behoeven. De NEa verzoekt u bij de uitwerking daarvan in lagere regelgeving rekening te houden met het doel van deze instrumenten, die ervoor moeten zorgen dat kan worden nagegaan dat een aantoonbaar geleverde biobrandstof ook daadwerkelijk een biobrandstof is.

Tenslotte

De materie en de wetgeving zijn complex en de praktijk is aan veranderingen onderhevig. Internationale samenwerking is vanwege het grensoverschrijdende karakter van de biobrandstofketens noodzakelijk en moet worden versterkt. Het optimaal terugdringen van broeikasgasemissies kan alleen worden bereikt wanneer alle lidstaten inzetten op een robuust en fraudebestendig systeem. Gesprekken met de doelgroepen en ngo's kunnen verder inzicht geven in de markt van hernieuwbare energie, de toegepaste leveringsconstructies en de risico's die zich in dat verband (kunnen) voordoen.

Vanuit haar rol als toezichthouder acht de NEa haar betrokkenheid van groot belang. De NEa blijft bij de nadere uitwerking van de wet in lagere regelgeving en de toetsing daarvan op uitvoerbaarheid, handhaafbaarheid en fraudebestendigheid dan ook graag betrokken. Ook in de lagere regelgeving zullen keuzes worden gemaakt die zeer richtinggevend zijn voor de markt voor hernieuwbare energie en de wijze waarop de NEa haar toezichthoudende rol zal moeten gaan invullen.

De NEa adviseert u daarbij niet overhaast te werk te gaan en vraagt u rekening te houden met het feit dat zowel de betrokken ondernemingen als de NEa in de rol van toezichthouder hun bedrijfsvoering op de veranderde wet- en regelgeving moeten afstemmen. Een redelijke termijn is daarvoor noodzakelijk. Tevens zijn aanvullende (financiële) middelen als gevolg van de voorgenomen uitbreiding van taken voor een goede uitvoering en handhaving van de wet vereist. De NEa vraagt hiervoor uw aandacht.

Tot slot wijst de NEa erop dat de voorgestelde wetgeving voor geruime tijd geldt. Een regelmatige evaluatie daarvan wordt op prijs gesteld, net als de wederzijdse informatie-uitwisseling over signalen uit de praktijk.

Hoogachtend,

namens het Bestuur van de Nederlandse Emissieautoriteit,
de directeur-bestuurder van de Nederlandse Emissieautoriteit,

Bijlage 1: Opmerkingen over uitvoerbaarheid, handhaafbaarheid en fraudebestendigheid

Artikel I, onderdeel A (artikel 9.7.1.1)

1. Het huidige artikel 9.7.1.1 van de Wm definieert "biobrandstof" als "vloeibare of gasvormige brandstof voor vervoer die geproduceerd is uit biomassa". Het nieuwe wetsvoorstel beperkt dit begrip tot "uit biomassa geproduceerde vloeibare brandstof voor andere energiedoeleinden dan vervoer, waaronder elektriciteit, verwarming en koeling" en "uit biomassa geproduceerde vloeibare brandstof voor vervoer". Als gevolg daarvan valt een "gasvormige brandstof die geproduceerd is uit biomassa" niet meer onder deze definitie. In diverse wetsartikelen (artikel 9.7.4.1, eerste lid, onder d en artikel 9.7.4.3 van de Wm) wordt deze term nog wel gebruikt. Ook zijn verschillende artikelen (9.7.4.8, 9.7.6.1 en 9.7.6.2) door deze inperking niet meer van toepassing op dit soort brandstof.

Advies:

RED II maakt een onderscheid tussen de begrippen "biogas" en "biobrandstof". Artikel 2, onderdeel 28), van RED II definieert een "biogas" als een "gasvormige brandstof die uit biomassa wordt geproduceerd". Geadviseerd wordt dit begrip toe te voegen aan de lijsten met definities in de artikelen 9.7.1.1 en 9.8.1.1 van de Wm. Voorts wordt aanbevolen de term "gasvormige biobrandstof" in de artikelen 9.7.4.1, eerste lid, onder d en 9.7.4.3 van de Wm, alsmede het voorgestelde artikel 9.8.3a.1, eerste lid, te vervangen door het begrip "biogas". Tenslotte wordt u verzocht de artikelen 9.7.4.8, 9.7.6.1 en 9.7.6.2 van de Wm mede van toepassing te verklaren op dit type brandstof.

Het huidige artikel 9.7.2.2 (niet aangepast)

2. Artikel 9.7.2.2 van de Wm bepaalt dat een leverancier tot eindverbruik in het register een rekening met jaarverplichtingfaciliteit heeft. Blijkens de tekst van dit artikel moet elke leverancier tot eindverbruik hierover beschikken. Een rekening met jaarverplichtingfaciliteit is echter alleen nodig wanneer leveranciers meer hebben uitgeslagen tot verbruik dan 500.000 L 15°C.

Advies:

Voeg achter de woorden "De leverancier tot eindverbruik" in "met jaarverplichting".

Artikel I, onderdeel L (artikel 9.7.4.1, eerste lid)

3. Dit onderdeel wijzigt het eerste lid van artikel 9.7.4.1 van de Wm. Op grond daarvan is het mogelijk aan vervoer in Nederland geleverde elektriciteit in te boeken in het Register. Stationaire machines (mobiele werktuigen) draaien steeds meer op elektriciteit. De NEa vraagt zich af of leveringen van elektriciteit aan dergelijke bestemmingen niet mede in het Register ingeboekt moeten kunnen worden.

Artikel I, onderdeel P (artikel 9.7.4.6, eerste lid)

4. Dit onderdeel wijzigt artikel 9.7.4.6, eerste lid, van de Wm. Op grond van het voorgestelde artikellid, sub d, onder 1, schrijft het bestuur van de Emissieautoriteit voor één gigajoule hernieuwbare energie die is ingeboekt in het Register één HBE overig bij op de rekening van de inboeker, indien de geleverde biobrandstof is geproduceerd uit zetmeelrijke gewassen of suiker- en oliegewassen die als tussenteelt op landbouwgrond worden geteeld en die niet leiden tot de vraag naar meer land. De NEa verzoekt u nader te motiveren hoe geborgd en gecontroleerd wordt dat tussenteelt plaatsvond en de vraag naar land niet toenam.

Artikel I, onderdeel Z (artikel 9.8.1.1)

5. De definities van "inboeker" en "inboekfaciliteit" in artikel 9.8.1.1 verwijzen naar artikel 9.8.4.1 van de Wm. Deze verwijzingen zijn onjuist. Het juiste artikel betreft artikel 9.8.3a.1, tweede lid, van de Wm.

Advies:

Vervang "9.8.4.1" door "9.8.3a.1" in de voorgestelde definities.

Artikel I, onderdeel AA (artikel 9.8.1.2)

6. Dit artikel breidt het toepassingsbereik van titel 9.8 van de Wm uit met leveringen aan binnenvaart. Luchtvaart en zeescheepvaart vallen niet onder het toepassingsbereik van titel 9.8 van de Wm. Tegelijkertijd biedt het voorgestelde artikel 9.8.1.3 de mogelijkheid om leveringen van een "broeikasgasreductie" aan luchtvaart en scheepvaart (binnenvaart en zeescheepvaart) van de toepassing van paragraaf 9.8.3a, die gaat over "het inboeken van broeikasgasreductie". Dit impliceert dat beoogd is dat luchtvaart en zeescheepvaart oorspronkelijk ook onder het toepassingsbereik van titel 9.8 van de Wm vallen. Dit volgt echter niet uit artikel 9.8.1.2 van de Wm.

Artikel I, onderdeel AD (artikel 9.8.2.1)

7. Artikel 9.8.2.1 bevat een reductieverplichting. Op grond daarvan vermindert de rapportageplichtige de broeikasgasemissies gedurende de levenscyclus per eenheid energie van zijn uitslag tot verbruik van benzine en diesel aan de bestemmingen, bedoeld in artikel 9.8.1.2 van de Wm. Doordat artikel I, onderdeel A, van het wetsvoorstel deze bestemmingen uitbreidt met binnenvaart, moet de omvang van de reductieverplichting mede daarover worden berekend. Het toezicht op de naleving daarvan vraagt meer inzet van de NEa. De NEa verzoekt u hiervoor voldoende middelen ter beschikking te stellen.

Artikel I, onderdeel AG (artikel 9.8.3.1)

8. Dit onderdeel voegt in de Wm een nieuw artikel 9.8.3.1 in. Op grond van het tweede lid kan een BKE uitsluitend in het register, bedoeld in artikel 9.8.4.1 van de Wm, worden gehouden. Het register wordt echter in artikel 9.8.5.1 van de Wm genoemd. De verwijzing is daarom onjuist.

Advies:

Vervang "9.8.4.1" door "9.8.5.1".

Artikel I, onderdeel AH (paragraaf 9.8.3a)

9. Dit onderdeel voegt een nieuwe paragraaf in, genaamd "inboeken broeikasgasreductie". De naam van deze paragraaf sluit niet aan bij de inhoud van artikel 9.8.3.a.1 op grond waarvan geleverde brandstof (vloeibare of gasvormige biobrandstof, vloeibare of gasvormige hernieuwbare brandstof, elektriciteit, vloeibare of gasvormige betere fossiele brandstof en gasvormige of vloeibare brandstof op basis van hergebruikte koolstof) ingeboekt kan worden in het register. Voor de berekening van de broeikasgasreductie wordt gebruik gemaakt van deze gegevens. De broeikasgasreductie zelf wordt echter niet in het register ingeboekt.

Advies:

Pas de terminologie hierop aan. Dit geldt niet alleen voor de naamgeving van titel 9.8, maar ook voor de tekst van verschillende artikelen (bijvoorbeeld de definities van inboeker en inboekfaciliteit in artikel 9.8.1.1, 9.8.3a.7 en 9.8.3a.8).

Artikel I, onderdeel AH (artikel 9.8.3a.1, derde en vierde lid)

10. Op grond van dit artikel kunnen bij algemene maatregel van bestuur regels worden gesteld met betrekking tot het inboeken van vloeibare en gasvormige betere fossiele brandstof en een vloeibare en gasvormige brandstof op basis van hergebruikte koolstof. De NEa vraagt zich af of er niet tevens een mogelijkheid moet worden gecreëerd om bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels te stellen aan de inboeking van een vloeibare biobrandstof, een biogas, een vloeibare of gasvormige hernieuwbare brandstof en elektriciteit.

Artikel I, onderdeel AH (artikel 9.8.3a.7)

11. Met dit onderdeel wordt een nieuw artikel 9.8.3a.7 ingevoegd in de Wm. Het eerste lid van artikel 9.8.3a.7 bepaalt dat de inboeker voor 1 mei van het kalenderjaar, volgend op het kalenderjaar waarin hij de broeikasgasreductie heeft geleverd, aan het bestuur van de emissieautoriteit een verklaring van een verificateur waaruit blijkt dat is voldaan aan de eisen, gesteld krachtens de artikelen 9.8.3a.1, 9.8.3a.2 en 9.8.3a. Het laatstgenoemde nummer betreft geen artikel, maar een paragraaf. De verwijzing is daarom onjuist.

Advies:

Vervang "9.8.3a" door het toepasselijke artikel.

Artikel I, onderdeel AN (artikel 18.6b)

12. Artikel 18.6b van de Wm bepaalt voor welke overtredingen het bestuur van de emissieautoriteit een last onder dwangsom kan opleggen. Met dit onderdeel wordt deze bevoegdheid uitgebreid voor overtredingen van de artikelen 9.8.4.7 en 9.8.4.8. Deze artikelen bestaan echter niet en kunnen derhalve uit artikel I, onderdeel AN worden geschrapt. Daarnaast is het wenselijk deze uit te breiden voor overtredingen van de artikelen 9.8.3a.7 en 9.8.3a.8 van de Wm. Genoemde artikelen hebben betrekking op het tijdig overleggen van een verificatieverklaring en de aanvulling van een tekort aan BKE's op rekening van de inboeker.

Advies:

Vervang "9.8.4.7 en 9.8.4.8" in artikel I, onderdeel AN, van het wetsvoorstel door "9.8.3a.7 en 9.8.3a.8".

Artikel I, onderdeel AO (artikel 18.16s)

13. Dit onderdeel wijzigt artikel 18.16s, eerste lid, van de Wm, dat het bestuur van de emissieautoriteit de bevoegdheid geeft een bestuurlijke boete op te leggen voor verschillende overtredingen. Met dit onderdeel AO wordt deze bevoegdheid uitgebreid voor een groot aantal overtredingen, waaronder overtredingen van de artikelen 9.8.4.1, 9.8.4. en 9.8.4.8 van de Wm. De artikelen 9.8.4.1 en 9.8.4.2 gaan over (het beheer van) het elektronisch register en de voorwaarden voor het gebruik daarvan. Deze artikelen zijn voor de oplegging van een bestuurlijke boete niet relevant en kunnen daarom uit onderdeel AO worden verwijderd. Datzelfde geldt voor de artikelen 9.8.4.7 en 9.8.4.8, die geen onderdeel uitmaken van de bestaande wetgeving noch van het wetsvoorstel.

Advies:

Verwijder de verwijzingen naar de artikelen 9.8.4.1, 9.8.4.2, 9.8.4.7 en 9.8.4.8 van de Wm uit artikel I, onderdeel AO.

Bijlage 2: Opmerkingen van stilistische aard

Artikel I, onderdeel A (artikel 9.7.1.1)

1. Artikel 9.7.1.1 bevat een lijst met definities, waaronder de begrippen "hernieuwbare brandstof" en hernieuwbare brandstofeenheid. Het begrip "hernieuwbare brandstof" wordt gedefinieerd als een hernieuwbare vloeibare en gasvormige vervoersbrandstof van niet-biologische oorsprong als bedoeld in artikel 2, onderdeel 36), van de Richtlijn. Het begrip "hernieuwbare brandstofeenheden" doet vermoeden dat die eenheden alleen op "hernieuwbare brandstof" zien. Dit is niet het geval. Hernieuwbare brandstofeenheden worden immers niet alleen verkregen door de inboeking van gasvormige en vloeibare hernieuwbare brandstof, maar tevens door inboeking van aan de Nederlandse markt geleverde gasvormige en vloeibare biobrandstof en aan vervoer in Nederland geleverde elektriciteit. Het gebruik van twee begrippen met een andere betekenis scheidt onduidelijkheid.

Advies:

Vervang "hernieuwbare brandstof" in het wetsvoorstel door "hernieuwbare vloeibare en gasvormige vervoersbrandstoffen van niet-biologische oorsprong", zoals gedefinieerd in artikel 2, onderdeel 39) van de Richtlijn.

Artikel I, onderdeel H (artikel 9.7.3.1)

2. Met dit artikel wordt een nieuwe hernieuwbare brandstofeenheid "vet en olie" geïntroduceerd. De begrippen "vet en olie" kunnen meer omvatten dan de grondstoffen "gebruikte bak- en braadolie" en "dierlijke vetten (categorie 1 & 2) uit bijlage IX, deel B van de Richtlijn hernieuwbare energie. Volgens de Memorie van Toelichting is deze soort hernieuwbare brandstofeenheid wel daartoe beperkt. De benaming "vet en olie" kan in de praktijk daarom verwarring scheppen. Voorts evalueert de Europese Commissie eens in de twee jaar de grondstoffen in de Delen A en B van bijlage IX. Mogelijk is dat de benaming na eventuele aanpassing van de bijlage niet meer aansluit bij de inhoud van die bijlage.

Advies:

Verander de naam "hernieuwbare brandstofeenheid vet en olie" in een naam die beter aansluit bij de praktijk, bijvoorbeeld "hernieuwbare brandstofeenheid Annex IX B".

3. *Artikel I, onderdeel AH (artikel 9.8.3a.5)*

Met dit onderdeel wordt o.a. het nieuwe artikel 9.8.3a.5 van de Wm. Aan het begin van dit artikel ontbreekt het woord "Voor".

Advies:

Voeg het woord "Voor" toe aan het begin van het voorgestelde artikel 9.8.3a.5.